ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 16ης Δεκεμβρίου 1987 *

Στην υπόθεση 206/85,

Maria Beiten, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, 6, square Marie-Louise, εκπροσωπούμενη από τον Edmond Lebrun, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Tony Biever, 83, boulevard Grande-Duchesse-Charlotte,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο Δημήτριο Γκουλούση, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

η οποία έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του εσωτερικού διαγωνισμού COM/B/2/82, με την οποία η προσφεύγουσα αποκλείστηκε από τις εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

συγκείμενο από τους G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, R. Joliet και F. Schockweiler, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 27ης Οκτωβρίου 1987,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 18ης Νοεμβρίου 1987,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Ιουλίου 1985, η Maria Beiten, υπάλληλος κατηγορίας C της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως, που της κοινοποιήθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 1984, της εξεταστικής επιτροπής του εσωτερικού διαγωνισμού βάσει τίτλων και εξετάσεων COM/B/2/82 για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα αναπληρωτών βοηθών διοικήσεως, αναπληρωτών βοηθών γραμματείας και αναπληρωτών τεχνικών βοηθών διοικήσεως, περί αποκλεισμού της από τις εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού.

2 Με έγγραφο του προϊσταμένου του τμήματος προσλήψεων της 15ης Ιουνίου 1984, η Beiten πληροφορήθηκε ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, αφού προέβη σε συγκριτική εξέταση όλων των υποψηφιοτήτων βασιζόμενη, κατά την εκτίμησή της, σε ένα σύνολο στοιχείων, όπως η επαγγελματική πείρα πριν και μετά την πρόσληψη, η γενική και/ή ειδική εκπαίδευση, η συμπληρωματική εκπαίδευση, οι εκθέσεις κρίσεως, τα ασκούμενα κατά την ημερομηνία υποβολής των αιτήσεων συμμετοχής καθήκοντα, η κινητικότητα, έκρινε ότι δεν μπορούσε να τη συμπεριλάβει στον κατάλογο των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί στις εξετάσεις.

3 Με έγγραφο της 12ης Ιουλίου 1984, η Beiten παρατήρησε ότι από την προαναφερθείσα ανακοίνωση δεν προέκυπταν τα κριτήρια που χρησιμοποίησε η εξεταστική επιτροπή ούτε τα προσόντα βάσει των οποίων κατέληξε στην απόφαση να μην τη συμπεριλάβει στον κατάλογο των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί στις εξετάσεις. Συνεπώς, ζήτησε από τον προϊστάμενο του τμήματος προσλήψεων να την ενημερώσει σχετικά το συντομότερο δυνατόν.

4 Μετά το αίτημά της αυτό, ο προϊστάμενος του τμήματος προσλήψεων πληροφόρησε την Beiten, με έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984, ότι η εξεταστική επιτροπή, αφού

προέβη σε επανεξέταση της υποψηφιότητάς της, ενέμεινε στην προηγούμενη απόφασή της. Εξάλλου, από την κοινοποίηση αυτή προέκυπτε ότι η εξεταστική επιτροπή είχε αποφασίσει να δεχτεί στις εξετάσεις μόνο τους υποψηφίους που ασκούσαν ήδη καθήκοντα επιπέδου Β, BS, BT ή είχαν όλα τα προσόντα ώστε να τα ασκούν.

5 Δεδομένου ότι η ένσταση την οποία υπέβαλε κατά της αποφάσεως αυτής απορρίφθηκε, η Beiten άσκησε την παρούσα προσφυγή.

6 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση που επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά του φακέλου δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για να σχηματίσει κρίση το Δικαστήριο.

7 Η Επιτροπή ισχυρίζεται καταρχάς ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη, καθόσον ασκήθηκε εκπροθέσμως. Πράγματι, υποστηρίζει ότι ως βλαπτική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων πρέπει να θεωρηθεί το έγγραφο της 15ης Ιουνίου 1984, με το οποίο κοινοποιήθηκε στην Beiten η απόφαση περί αποκλεισμού της από τις εξετάσεις και όχι το έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984, το οποίο περιοριζόταν στην επιβεβαίωση της εν λόγω αποφάσεως και στη λεπτομερέστερη αιτιολόγησή της.

8 Πρέπει να παρατηρηθεί σχετικά ότι τα έγγραφα της 15ης Ιουνίου και της 7ης Σεπτεμβρίου 1984 αποτελούν τυποποιημένα έγγραφα τα οποία απεστάλησαν, το μεν πρώτο σε όλους τους υποψηφίους που δεν έγιναν δεκτοί στις εξετάσεις του διαγωνισμού, το δε δεύτερο σε όλους όσους ζήτησαν διευκρινίσεις σχετικά με τους λόγους του αποκλεισμού τους καθώς και την επανεξέταση της αποφάσεως περί αποκλεισμού τους. Όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 11ης Μαρτίου 1986 (Sorani κατά Επιτροπής, 293/84, Συλλογή 1986, σ. 967), λαμβανομένου υπόψη του ότι η απόφαση που προκύπτει από το έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984 ελήφθη κατά το πέρας μιας επανεξετάσεως της προηγουμένης αποφάσεως περί αποκλεισμού, στην οποία προέβη η εξεταστική επιτροπή κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων, η δεύτερη αυτή απόφαση αντικατέστησε την προηγούμενη και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως καθαρά επιβεβαιωτική της πρώτης. Επομένως, η ένσταση περί απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

9 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

— παράβαση του άρθρου 25, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του άρθρου 5 του παραρτήματός του III·

— παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και παραβίαση των γενικών αρχών της ισότητας και της διανεμητικής δικαιοσύνης καθώς και της αρχής ότι κάθε διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει μια αποδεκτή κατά νόμο αιτιολογία·

— παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, του άρθρου 5, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, του παραρτήματός του III, παραβίαση του σκοπού της διαδικασίας του διαγωνισμού καθώς και των αρχών της ισότητας και της διανεμητικής δικαιοσύνης.

10 Με τον πρώτο της λόγο, που βασίζεται στην έλλειψη ή την ανεπάρκεια αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής που κοινοποιήθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 1984 δεν περιέχει κανένα στοιχείο, έστω και συνοπτικό, ατομικής αιτιολογίας. Πράγματι, ο λόγος για τον οποίο η εξεταστική επιτροπή έκρινε ότι η Beiten δεν ασκούσε ήδη όλα τα καθήκοντα του επιπέδου Β ή, τουλάχιστον, δεν είχε όλα τα προσόντα ώστε να τα ασκεί, δεν προέκυπτε ούτε από το έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984, με το οποίο της κοινοποιήθηκε η απόφαση αυτή, ούτε από κανένα άλλο έγγραφο που μπορούσε να έχει περιέλθει σε γνώση της.

11 Η Επιτροπή απαντά ότι το έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984 δεν ανέφερε μόνο τα γενικά κριτήρια που χρησιμοποίησε η εξεταστική επιτροπή, αλλά διευκρίνιζε τις παραμέτρους, που προέκυπταν από τα συμπληρωθέντα από τους ίδιους τους υποψηφίους έντυπα της αιτήσεως συμμετοχής, στα οποία η εξεταστική επιτροπή είχε βασίσει την εξέταση των φακέλων των υποψηφίων. Η Επιτροπή προσθέτει ότι, λόγω του πολύ μεγάλου αριθμού υποψηφίων, η εξεταστική επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να εξηγήσει λεπτομερώς σε καθένα από αυτούς γιατί και κατά πόσον η άσκηση του ενός ή του άλλου καθήκοντος μπορούσε να θεωρηθεί ή όχι ως απόδειξη του ότι ένας υποψήφιος είχε όλα τα προσόντα ασκήσεως καθηκόντων επιπέδου Β.

12 Προκειμένου να εκτιμηθεί το βάσιμο του λόγου αυτού, πρέπει καταρχάς να γίνει διάκριση μεταξύ της αιτιολογίας που παρέχεται στο έγγραφο της 15ης Ιουνίου 1984, το οποίο απευθύνεται προς όλους τους υποψηφίους που αποκλείστηκαν από τις εξετάσεις

και της αιτιολογίας που περιέχεται στο έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984, το οποίο απευθύνεται, μετά την επανεξέταση της καταστάσεώς τους, μόνο στους υποψηφίους που είχαν ρητώς ζητήσει διευκρινίσεις σχετικά με τους λόγους του αποκλεισμού τους.

13 Όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 9ης Ιουνίου 1983, Verzyck κατά Επιτροπής, 225/82, Συλλογή 1983, σ. 1991), προκειμένου να ληφθούν υπόψη πρακτικές δυσκολίες που ανακαλύπτουν κατά τη διεξαγωγή ενός διαγωνισμού με πολυάριθμη συμμετοχή, η εξεταστική επιτροπή ενός τέτοιου διαγωνισμού μπορεί, σε μία πρώτη φάση, να κοινοποιήσει στους υποψηφίους μόνο τα κριτήρια και το αποτέλεσμα της επιλογής, ακόμη και αν μεταγενέστερα παράσχει ατομικές εξηγήσεις σ' εκείνους από τους υποψηφίους που τις ζητούν ρητώς.

14 Υπό το φως των όσων προηγήθηκαν, πρέπει επομένως να εξακριβωθεί αν το έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984, που απαντά σε έγγραφο της Beiten με το οποίο ρητώς ζητήθηκαν ατομικές εξηγήσεις, περιέχει επαρκή αιτιολογία, ώστε να μπορέσει η ενδιαφερομένη να εκτιμήσει αν η απόφαση είναι βάσιμη ή πλημμελής, γεγονός που επιτρέπει να αμφισβητηθεί η νομιμότητά της.

15 Το έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984 περιορίζεται στο να αναφέρει ότι η εξεταστική επιτροπή εξέτασε — σε βάθος — το περιεχόμενο των φακέλων όλων των υποψηφίων, έλαβε υπόψη ορισμένο αριθμό παραμέτρων, όπως είναι η επαγγελματική πείρα πριν και μετά την πρόσληψη, η γενική και/ή ειδική εκπαίδευση, η συμπληρωματική εκπαίδευση, οι εκθέσεις κρίσεως, τα ασκούμενα κατά την ημερομηνία υποβολής των αιτήσεων συμμετοχής καθήκοντα και η κινητικότητα και προέβη σε συζήτηση με τους εκπροσώπους των γενικών διευθύνσεων προκειμένου να συλλέξει πληροφορίες, ιδίως δε τη γνώμη τους σχετικά με τις ικανότητες των υποψηφίων να ασκούν καθήκοντα επιπέδου κατηγορίας Β. Δεν διευκρινίζει καθόλου με ποιο τρόπο η εφαρμογή των παραμέτρων αυτών στην κατάσταση της Beiten και οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τον εκπρόσωπο της σχετικής γενικής διευθύνσεως οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι η ενδιαφερομένη δεν συγκέντρωνε όλα τα προσόντα ώστε να ασκεί καθήκοντα επιπέδου Β. Απ' αυτό προκύπτει ότι το έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984 δεν μπορεί να θεωρηθεί ως επαρκώς κατά νόμο αιτιολογημένη απόφαση, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου.

16 Επομένως, πρέπει να ακυρωθεί η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/B/2/82 που προκύπτει από το απευθυνθέν προς την προσφεύγουσα έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984, περί αποκλεισμού της από τις εξετάσεις του διαγωνισμού.

Επί των δικαστικών εξόδων

17 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα αν υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την προκύπτουσα από το απευθυνθέν προς την προσφεύγουσα έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984 απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/B/2/82, περί αποκλεισμού της από τις εξετάσεις του διαγωνισμού.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Bosco Joliet Schockweiler

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Δεκεμβρίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος

G. Bosco